

[NAPLEŚĆ SIĘ *vb pf*

3 pl m pers con by się napletli.

Sł stp, Cn brak.

Pf od „pleść” z formantem na- + się wyrażającym dosyt [o czym]:

Szereg: »napleść się a namowić«: po kárczmach chodzą ífukáiąc íkim by íie ledá o czym nápletli á námowili ErazmJęzyk Dd5 (Linde s.v. napleść).

Formacje współrdzenne cf PLEŚĆ.

FP